

1946.

Ett år i en släkts historia blir berättelser om många händelser av skilda slag. Ett år går inte förbi Spårkast. Och år släkten dessutom på stor samman måste händelserna och upplevelserna bli mångfaldiga. De flesta angår kanske endast den ena eller grenen av släkten kanske bara en enda medlem och hör därför inte med till denna krönikebok. Andra händelser är av sådan art, att de är hela släktens egendom. Det är ägnat att göra oss mera tacksamma för vår släkt och för allt gott, vi äga genom arv och tradition, tacksamma för de människor, vi fått det hära av och hjälpa i livet och genom livet.

#

1946 års släktsmöte hade inbjudits Linn Sjögren, d.v.s. under vissa förutsättningar: att Rubens kyrkherde installera Linn Kammer att äga rum under nästa

Lå-Lå blev färdigt, kom i Låsa vid middagstid
Låsa Jägerstads och Samlas till Släktnätko lördag-
dagen d. 2 juli o. söndagen d. 3 juli. På
fredagen d. 2 juli komma Lå de olika
familjerna dagandes, smått stort, till den
berömda Stabianen Regnatorp och till
den ännu mer berömda Jägerstads
prästgård. Det låter sig ju knappast
göra, att alla kunna hörsamma in-
bjudan. Och det är med saknad, vi tänka
på dem, som måste av en el. annan or-
sak utebliva. År 1946 saknades Josefs
Tuga, hela familjen Elias samt spridda
medlemmar av de andra släktgrenarna:
Sams barn voro borta på skilda uppdrag,
Staffan fullgjorde sin värnplik, famil-
jen ~~kom~~ ^{så} per bil en dag. Hela släktnätket
präglades av äkta melinsk anda,
äppen och frisk glädje med äkta avvar
på batten. Majs och Rubens utomordent-
liga värdskap gjorde till Lå att hela
Släktnätket blev ett strolande minne.
Anstund den första dagen var ägnad

Sjöger-
stads
präst-
gård.

åt minnet av Far och Mor och det gamla hemmet i Limbo. Ovas Lysskonen berättade om Lina minnen. Ruben talade om värmen och kärleken i hemmet. "Mamma var på språng jämt." om den karga livsstilen i hemmet. Pappa var sträng men vänlig. Paul berättade om Mammans oro och bekymmer för barnen. Brunnen och dammen bakom laugården. Josef berättade om när åskan slog ned i Limbo prästgård - om räddningen - hjälpsen gav rätt livsauvar. Hillevi berättade om resan till Västkusten (den första namsdagfirande med kårband, kaffe och färd). Sam. talade om det stora ämnet

och den stora kärleks i hemmet, om kärle-
ken mellan Far och Mor; om de ände barnens
strängare uppfostran, om ätterstopps min-
nen; om "Fars rum" om Isolan, som låg
i golvet. Elinor talade om Pappas fan-
tasi vid lekar med barnen. David berättade
någon från Skåne och Wären, om
den avbrutna pekpinne, om Kastkånet,
om julstorna. Paul berättade andra
minnen om Rålsoppa, kvälls vorderna
under barndoms tiden; om morgon bauer-
na för första gången i Skåne, om de stora
barnens hemkomst fr. Skåne; om Mam-
mas brev angående Toarp, efter Lam-
kapitlets förord och efter utnämningen.

En förmiddag gjordes en minnesrik
vandring i berget, där vi fingo njuta
av sommarsol, allsång och förfrusna-
de gott kaffe och kakor. Vågen hem togs
över Vårnagården för att bese Herr
Hilner Johanssons märkliga anlägg-
ning. Sker bjödas vi på förfriskningar.
En synnerligen trevlig och innehålls-

Vad gör Ruben? —

En liten pojke o. en stor bil.

Rik vandring. Vid hemkomsten saknades glas-
ögon med och utan fördräl, reservoirpen-
nar, Luycken m.m. En del förde ha upp-
kittats och kittelön lämnats.

Protokoll, fört vid Släk-
stämma 1946.

§ 1.

ordföranden Sam hälsade oss alla väl-
komna och bekräftade särskilt, hur tack-
samma vi måste vara för att, vi äga

i vår släkt. En äkta tacksam och bieder oss samman och hjälper oss att hålla samman. Ätt är ha gott sedan släktemålet i Bitterna. Tom rummet efter Nanna kommes särskilt stort. Hon var med i Bitterna - visserligen spröd och skröplig - men hon var dock med och var celtrum i vår samvaro. Viskola flitigt tacka Gud för allt, vad Far och Mor givit åt oss.

§ 2.

Två av bröderna hade medel den gångna våren tillträtt nyotjänster: Paul Toarps stora pastorat och Ruben-vården - det förnämliga Sjögården. Släkten önskar dem Guds välsignelse över gärningen i de nya pastoraten.

§ 3.

En lyckönskan framfördes också till de unga förlovade paret i släkten: Britta och Gunnar, Staffan och Tuga. Släkten gläds med de unga och gläds över att nya

lemmer jagas in i släktgenomsökningen.
§ 4.

Tunga barn hade följts sedan senaste släktemöte.

§ 5

De förvarande måste vara särskilt inneslutna i våra varmaste tankar, framför allt Tunga, som vördas i Borås besatt.

§ 6.

Lovis lämnade en redogörelse för bautaordningen efter mamma. Hon hade anbesökt denna på bästa sätt och utfört alla uppdrag enligt givna order. Besluts, att en trädgårdsmästare skulle få i uppdrag att ordna graven i Limbo; Mammans namn skulle inristas på stenen. Fru Ester Lindgren skulle även för samtiden vårda graven.

§ 7.

Hälsningar från släktemöte skulle sändas till följande vännar till vår släkt och till förvarande medlemmar.

Luga Melin, Lemart Melin, Staffan Melin;
Manda Gustafsson, Fräken Augusta Lind-
berg, fru Gustafsson, Tibro (värdinnan),
Albert Johansson, Alimbo, fru Alina
Haugvist, Aspen.

§ 8.

Till Johan Gustafsson, Piltagården,
hade på 75-årsdagen överlämnats be-
mor. Kastaden delades lika mellan alla
de närvarande.

§ 9.

Sven och Hedvig inbjöd släkt-
mötet i Borås i slutet av juli
1947 - om Gud förklarar hälsa och
kraft

Samling i det gröna

År 1946 var ett händelserikt år
i den Meliuska släktens historia:

1. Den 1 april flyttade Ruben med
familj Lin det traditionsrika Sjö-
gerstad.
2. Den 1 maj flyttade Paul med fa-
milj till det stora Toarp.
3. Den 26 maj firade Margit och
Paul Silverbräups
4. Samma dag förlovade sig Steffan
och Luga - i Toarps prästgård.
5. Den 30 juni kyrkoherdesin-
stallation i Toarp.
6. Den 20. 3 juli släktskaft i Sjö-
gerstad.
7. Den 6 oktober kyrkoherdesin-
stallation i Sjöggerstad.

Vad har Ruben
sagt? Josef är
förtvirlad.

8. Den 17 december prästvigdes Sune
i Skara domkyrka
9. och förordnades sin adjunkt i To-
arp.

Råd-
slag.

Siesta

silverbrud-
paret

Så saulas vi åter Lin släktmöte.
Låt oss ana, ärligt besinna oss
på gåvan, vi äger: en släkt med
värdefulla traditioner; och på ansvar-
ret: att lämna vårt bidrag Lin gemens-
skapen och Samhörigheten. Vi, den
äldre generationen, skola ge det
bästa vi äga, åt släkten. Vi ha fått
så oändligt mycket. Vi skola ge åt
våra barn. Och ni, unga, skola leva
med i gemenskapen, taga emot och
välla in i ~~den~~ släkten, växa sam-
man och lära er att taga ansvar
för varandra och för oss alla.

Gud välsigne släktmötet

1947.

Gud välsigne oss, våra barn
och barnbarn.

1947.

1947 års Släktnöte hade inbjudits till
Store-Borr Sam och hans familj i Borrås.
Våra Släktnöten ha åter blivit den
stora händelsen under året i familjernas
och släkterns liv. Ett bevis är att ana,
så vitt möjligt, säka komma med för
att få den andliga vedertvickelse och
fysiska avspänning, som släktnötet. I
Borrås prästgård samlades ena Lycko-
nen utom Ednor o. Olaf Sam döroberunda
en andra viktiga och skapande upp-
gifter. De barobernen sakades Gunnar
och Hans - studier och värnplik -
Britta och Gunnar i Faleberg - aktuella
skördeuppgifter. Släkterns minsta ledningar
voro inte med. Konstaterades, att släktern
nu har 53 medlemmar, den senaste er-
övade Bertil Holmström medräknad.
Av dessa voro 15 frånvarande, tyvärr.
Samman närvarande var 38. Saman-
tid och samlig bör präjades samvaran

en god gemenskap med allvar och glädje.
De megas lekar och upptåg och glada skratt
inspirerade även oss äldre, som blivit
muga pörytt. Eller kanske vi alltid ha
varit muga?

Protokoll, fört vid årets
släktstämma.

1. Stämman inleddes med gemensamt
sångande av "Jag älskar dig, Västgöta-
rike" klammigt och bra sjungit.
2. Ordföranden skrev som hälsade
samtliga närvarande släktingar
varmt välkomna. Särskilt nämndes
Kusin Alvida.
3. Ordföranden redogjorde för det senaste
årets händelser i Släkten Melins his-
toria. Kusinerna Bengt och Hans ha
tagit med. kand.-examen. En varan lyck-
önskan. Yerd har avgått från Räck-
skolan i Skara, med många "titta på"
på sitt betyg. Jorattis! Sara har för-
lovat sig och Britta har gift sig.

utseende är glädjande i
släkterns liv och tacksägelse
4. Jamla Manda i Simbo har läm-
nat sedan förra släktemötet. Han
var en släkterns gamla be-
staste vän, som hämtat oss
och levat med oss. Vi ägna honom ett
uppriktigt och varmt tack.
Fris över hennes min-
ne. Meddelades att David och Kerstin
+ barn samt Maj voro med på be-
gravningsakten i Simbo kyrka och
som varau efter den samma. De fingo
även representera släktern vid detta
infärd. — Manda dog på Haga sjuk-
hem i Tidaholm. David och Maj be-
rättade om begravningen.

5. Protokoll från föregående
släktestämman upplästes och god-
kändes.

6. Behandlades frågan om gravsten
i Simbo. Ruben meddelade, att ant
var bra ordnat, gravsten var väl värd-
dad, kasorna beede m.m. Besluts

att blommor skulle sättas på gravarna
vid Jul och på torsdag. Kåstaden för
värden av gravarna skulle delas lika
mellan samtliga familjer, 5:-kr. pr fam.
6. Följande historiska händelser
hade ämnet: Elias och Margit hade
firat silverbräup d. 16 aug. 1946,
Daniel och Ester d:o d. 29 dec.
1946. Britta hade firat bräup
d. 5 nov. 1946.

7. Tio följande personer skulle
skriftliga hälsningar sändas:

Elinor och Olof Seger,
Hans Melin,
Gunnar Melin,
Sara Melin,
Britta Andersson,
Kerstin och Ingemar Fors,
Margareta Melin,
Luga Gulberg,
Maj Mamma Trulin Ekman,
Mammans fyra vänner Fru Dagmar
Gustafsson, Tibro,

Frö Almeda Kaugvist,
Frö Kristina Andersson,
Johan Gustafsson,
Albert Johansson,
Bertil Halmström.

8. Släktsamman avslutades med
bön och psalmsång sedan Prof. Bröder
samt samlat våra tankar i några
anvansord.

Ett tack framfördes för Strö-
bror för hans uppsats om Dimebo-
hemmet i Julhälsningarna.

En dag gjorde släktsamman en utfärd
till Bräneholm, där några angenäma timmar
tillbringades omkring Käftebodet, med
sång och god samvaro. — Andersson.

En afton användades gudstjänst
gudstjänst i Gustaf Adolfs kyrkan, där
vid Bröder Ruben predikade överljudligt
och gott och de sjungande meliorerna
bidrogo med sång. En fabriksbe-

Sågt gudstjänst.

Högtidsmiddagen var dukad med festlige bord i trädgården, ja, egentligen ett enda värdigt långbord. Den ädla husmodern Hedvig visade samt på afta för, ved han kunde åstadkomma både vad smaktliga rätter och smakfulla dekorationer m. m. beträffar. En verklig högtidsmiddag. Även kan antecknas att arrangemangen i öfrigt voro i eno värdiga både Storsmeden Borås' och Melinska familjens gamla traditioner; kanske återhöfde och bildade tappunkten. Vi fingo ju se i Karsulters och andra välbekända borgares förmåna palester.

Således vi i en avslutning för att tacka varandra för god och berikande samvaro. Men hämsk för att tacka vår Gud, som ger oss en denna glädje och ena förmåner, vi få mottaga. Må ingen av oss taga dessa ting såsom självklara - de äro gåvor - men i skälet

lacks för den. Må varje släktskaps bände
oss fastare samman med varandra, göra
arbetet från fäderna mera levande, göra
hjälpa oss att giva det levande i arvet
våra barn. Och må vi med ny frimodighet
gå till baka till vardagen och hemmet
och kallelsen. Gud välrikt oss alla
och lede oss på sina vägar. Hångöre
oss alla lyhörd för den eviga röstens,
Guds egen röst, Ordet, i hjärtat och
genom Guds människor, som vi förmå-
ta. Ja, Gud gör oss till sina sanna
människor, skickade till ett gott
verk.